

376.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1932 r.

o częściowym zniesieniu grup zarobkowych w ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpie-

czeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) zarządza się co następuje:

§ 1. Za podstawę do obliczania wysokości przewidzianych w ustawie z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zasiłków pieniężnych i składek, przyjmuje się w stosunku do pracowników rolnych i leśnych, zamiast ustalonej w statutach poszczególnych kas chorych płacy ustawowej w odpowiedniej dla danego ubezpieczonego grupie zarobkowej, rzeczywisty zarobek ubezpieczonego, z zachowaniem górnej i dolnej granicy płacy ustawowej, ustalonych w obowiązującej dla danej kasy tabeli grup zarobkowych. Najniższa dla danej kasy chorych płaca ustawowa miarodajna jest również przy obliczaniu zasiłków pieniężnych i składek dla terminatorów i praktykantów, niepobierających żadnego wynagrodzenia.

Za pracowników rolnych i leśnych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważani są: pracownicy (pracownicy umysłowi, robotnicy i służba domowa) zatrudnieni w gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i leśnych, z wyłączeniem ścinki drzewa, tudzież w zakładach pracy ściśle z temi gospodarstwami związanych, a nie posiadających przeważającego charakteru przemysłowego i handlowego, a w odniesieniu do ścinki drzewa — pracownicy, którzy są zatrudnieni przy eksploatacji, prowadzonej we własnym zarządzie danego gospodarstwa i których głównym źródłem utrzymania nie jest praca najemna, wreszcie w odniesieniu do meljoracyj rolnych — robotnicy niewykwalifikowani, którzy są angażowani na miejscu robót i których głównym źródłem utrzymania nie jest praca najemna.

§ 2. Dla chałupników, niestale zatrudnionych i tych kategorii zatrudnionych, których zarobek wskutek pobierania wynagrodzenia całkowicie lub częściowo w naturze lub w formie świadczeń osób trzecich (służba domowa, służba kościelna, kelnerzy i t. p.) ulega znacznym wahaniom lub jest niemożliwy do ustalenia, za podstawę do wymiaru składek i świadczeń przyjmuje się zamiast płacy ustawowej w jednej z grup zarobkowych przeciętny lokalny zarobek w danym zawodzie, z zachowaniem postanowień statutu danej kasy o górnej i dolnej granicy płacy ustawowej.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1932 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego. Z dniem tym trąca moc obowiązującą w stosunku do osób, wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, postanowienia ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272), dotyczące zaliczania do grup zarobkowych i obliczania zasiłków pieniężnych i składek na podstawie płacy ustawowej.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*